

A Pécsi Ítéltábla a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. H. Z. jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 10.G.20.388/2011/30. számú ítélete ellen a felperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 106.000 (százhatezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes tulajdonában álló ...forgalmi rendszámú tehergépkocsi, és a felelősségbiztosítással nem rendelkező ...forgalmi rendszámú személygépkocsi - 2010. augusztus hó 5. napján, K. belterületén bekövetkezett - balesetéből eredő kár megtérítése iránti keresetet elutasította. Megállapította, hogy a balesetben részes mindkét jármű megszegte a KRESZ jobbra tartásra vonatkozó szabályát, és a két jármű ütközése részben az alperesi jármű jobbra tartási kötelezettséggel kapcsolatos mulasztásával okozati összefüggésben következett be, a felperest ért kár - a tehergépjármű felborulása - azonban nem az alperesi jármű mulasztásával, hanem a felperes felróható magatartásával áll okozati összefüggésben. A felperes a tehergépkocsival nem az útviszonyoknak és a jármű adottságainak megfelelő sebességgel közlekedett, az ütközés ezért vezetett a tehergépkocsi borulásához, a felperes bekövetkezett kára pedig a tehergépkocsi borulásából ered, és így nincs okozati összefüggésben az alperesi magatartással.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és felperesre terhesebb, 70-30%-os kármegosztási arány alapulvételével - 3.337.816 forint és kamatai kártérítés

megfizetésére kérte kötelezni az alperest hivatkozással arra, hogy a baleset bekövetkeztében, a tehergépkocsi felborulásában a jobbra tartási kötelezettség megszegése folytán az alperesi jármű is közrehatott. Hivatkozott az alperes felelőssége körében a Ptk. 340.§-ára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozott elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, és abból helyes jogkövetkeztetést vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és Pp.254.§ (3) bekezdése szerint helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezésével összefüggésben kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróságnak abból az ítéleti ténymegállapításából, mely szerint mindkét jármű vétett a KRESZ jobbra tartásra vonatkozó szabályai ellen, nem következik, hogy a felperest ért kár mindkét balesetben részes jármű vezetőjének magatartásával okozati összefüggésben következett be. A felperes kára megtérítésére akkor tarthatna igény, ha bizonyította volna, hogy a bekövetkezett kárát az alperes magatartása, vagy mulasztása okozta. A KRESZ szabályszegés (magatartás felróhatósága) polgári jogi szempontból önmagában nem értékelhető, csak akkor, ha e szabályszegés egyben a bekövetkezett kárral ok-okozati összefüggésben áll.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy a felperest ért kár a felperesi tehergépjármű borulásának következménye, a felborulás pedig amiatt következett be, hogy a teherautó nem az útviszonyoknak és a jármű adottságainak megfelelő sebességgel közlekedett. Az elsőfokú eljárás során kirendelt igazságügyi szakértő és a szabálysértési eljárás során eljáró, a per során tanúként kihallgatott . szakértő egybehangzóan úgy nyilatkozott, hogy a tehergépkocsi a körülményekhez képest megengedett sebességnél nagyobb sebességet választott és ennek következményeként borult fel a jármű, a bekövetkezett kár pedig a borulás következménye. Az alperesi gépjárművel való összeütközés önmagában a felperes gépjárműben kárt nem okozott volna, a felperes kára ezért saját magatartásával áll okozati összefüggésben, így saját kárát a Ptk.99.§-a értelmében maga viseli.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes által hivatkozott Ptk.340.§ (1) bekezdése a károsult kárviselés szabálya, arról rendelkezik, hogy károsult viseli a saját kárát annyiban, amennyiben az abból ered, hogy a más által előidézett veszélyhelyzetből eredő károsodási folyamatot nem tudta megállítani, az ebből eredő kárt elhárítani, vagy csökkenteni ezért, mert nem az adott helyzetben elvárható módon járt el. A Ptk.340.§ (1) bekezdése alapján azonban senkit nem

lehet más (a károkozó, veszélyhelyzetet előidéző, károsodási folyamatot elindító személy) kárának a megtérítésére kötelezni.

A felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségei, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (2) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Pécs, 2013. február 6.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró